KIELECKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

WYCHODZI W SOBOTĘ KAŻDEGO TYGODNIA

Nr 6.	Kielce, dnia 21 kwietnia 1928 roku.	Rok IX.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Województwa w Kielcach. Zamek. Telefon Nr 176.

Przedpłata za rok 1928 — 8 złotych. — Numer pojedyńczy 1 złoty. — Cena ogłoszeń: o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 złotych, za wiersz szpaltowy 50 groszy, drobne ogłoszenia 10 groszy za wyraz, najmniejsze ogłoszenie 1 złoty.

Wszelkie opłaty za prenumeratę. ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do właściwych Kas Skarbowych na terenie wojew. kieleckiego z zaliczeniem na budżet dochodowy Min. Spraw Wewn. dział II § 7 i oryginalne kwity kasowe nadsyłać do Administracji „Kieleckiego Dziennika Wojewódzkiego".

Urzędy gminne i powiatowe zechcą odbierać „Dziennik Wojewódzki" w Starostwach i tamże składać kwity kasowe na prenumeratę.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

OKÓLNIKI.

Wojewoda Kielecki.
L. Sm. 1190/I.

Kielce, dnia 12 marca 1928 r.

OKÓLNIK Nr 23.

Panom Przewodniczącym Wydziałów Powiat. województwa kieleckiego

Okólnik Min. Spraw Wewnętrznych Nr 28/1928 podaję do wiadomości i zakomunikowania wszystkim gminom wiejskim i miejskim z powiatu nie wydzielonym.

Za Wojewodę:

Dr. Serafin.

Ministerstwo Spraw Wewn.
Nr SF. 156/28/Ust./R.

Warszawa, d. 2 III 1928 r.

Przedmiot: *Interpretacja art. 30 ustawy drogowej.*

OKÓLNIK Nr 28.

Wszystkim Panom Wojewodom (z wyjątkiem Wojewody Śląskiego i Lubelskiego)

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła niżej podany reskrypt do wiadomości.

Dyrektor Departamentu: *Weissbrod.*

Wys.

Do Pana Wojewody
w Lublinie.

Na wymienione w nagłówku sprawozdanie Pana Wojewody w sprawie rozkładu świadczeń drogowych w naturze Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia:

Do świadczeń drogowych w naturze — wedle art. 30 ustawy drogowej — mogą być pociągani wszyscy mieszkańcy gmin, opłacający podatki bezpośrednie, w stosunku do wysokości opłacanych przez nich podatków bezpośrednich.

Kwestja podziału podatków na bezpośrednie i pośrednie, w teorji sporna, nie jest w pozytywnem ustawodawstwie polskiem ustalona.

Ponieważ wedle przytoczonego wyżej art. 30 ustawy drogowej do świadczeń drogowych w naturze mogą być pociągani mieszkańcy gmin opłacający podatki bezpośrednie — bez bliższego określenia, czy mają to być bezpośrednie podatki państwowe, czy komunalne, a niema wcale podziału komunalnych podatków na bezpośrednie i pośrednie, przeto za podstawę rozkładu świadczeń drogowych w naturze należy brać bezpośrednie podatki państwowe: gruntowy, od nieruchomości w gminach miejskich, oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich, tudzież przemysłowy, pobierany w postaci świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, opłacane przez mieszkańców gminy (t. j. przez osoby fizyczne i prawne, opłacające podatki bezpośrednie w obrębie gminy). Jedynie odnośnie do gruntów i budynków państwowych, które nie płacą podatków bezpośrednich na rzecz Państwa, płacą je natomiast na rzecz gmin i powiatowych związków komunalnych, za podstawę rozkładu świadczeń drogowych w naturze należy brać sumę tych podatków, uiszczanych na rzecz związków komunalnych.

O ile chodzi o podatek gruntowy, jako jeden z podatków stanowiących podstawę wymiaru (rozkładu) świadczeń drogowych w naturze, należy brać cały podatek państwowy, z uwzględnieniem 100-procentowej podwyżki z roku 1924 oraz progresji i degresji.

Dyrektor Departamentu: *Weissbrod.*

Wojewoda Kielecki.
L. Sm. 7353/I.

Kielce, dn. 11 lutego 1928 r.

OKÓLNIK Nr 24.

Panom Przewodniczącym Wydziałów Powiat. i Magistratom miast wydzielonych

Niżej zamieszczony okólnik Min. Spraw Wewn. Nr 225/1427 podaję do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę: *Dr. Serafin.*

Ministerstwo Spraw Wewn.
Nr SF. 6669/27.

Warszawa, dn. 23 XII 1927 r.

Przedmiot: *Obowiązek płacenia podatku od lokali przez towarzystwa sportowe.*

OKÓLNIK Nr 225

Wszystkim Panom Wojewodom (z wyjątkiem Śląskiego i Białostockiego), Magistratowi m. st. Warszawy

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła niżej podany reskrypt do wiadomości.

Dyrektor Departamentu: *Weissbrod.*

Wys.

Do Pana Wojewody w Białymstoku.

Na wymienione w nagłówku sprawozdanie Pana Wojewody Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

Wedle punktu 3 art. 3 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. Ust. Nr 94, poz. 550) podatkowi od lokali nie podlegają m. i. instytucje naukowe i oświatowe. W myśl przepisów ustępu 2 punktu 3 § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1926 r. (Dz. Ust. z 1927 r. Nr 12, poz. 95) za lokale zajmowane na cele oświatowe i naukowe uważa się pomieszczenia szkół, ochronek, bibljotek, laboratoryj szkolnych i t. p.

O ile zatem towarzystwo sportowe pomiędzy swemi zadaniami ma również na celu krzewienie oświaty wśród swoich członków i realizuje to zadanie przez utrzymywanie w swoim lokalu bibljoteki i wypożyczalni książek, oraz przez kursy, wykłady i odczyty, jak to czyni np. Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół" lub Związek Strzelecki, to należy je traktować jako instytucję oświatową i — w myśl postanowień punktu 3 art. 3 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. Ust. Nr 94, poz. 550) — zwolnić od podatku od lokali.

Dyrektor Departamentu: *Weissbrod.*

Wojewoda Kielecki.
L. Sm. 615/1.

Kielce, dn. 29 lutego 1928 r.

Przedmiot: *Nadawanie wakujących stanowisk cywilnych, państwowych i samorządowych wysłużonym podoficerom zawodowym.*

Wys. I.

OKÓLNIK Nr 25.

Do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiat. wojew. kieleckiego.

Podając okólnik Min. Spraw Wewn. Nr 9/28 do wiadomości, polecam o jego treści zawiadomić urzędy

gminne i magistraty miast niewydzielonych na terenie powiatu.

Jednocześnie w związku z postanowieniami tegoż okólnika wkładam na Panów Przewodniczących obowiązek przedkładania Urzędowi Wojewódzkiemu w okresach kwartalnych, t. j. najpóźniej na dzień 1 marca, 1 czerwca, 1 września i 1 grudnia każdego roku, wykazów ściśle według załączonego wzoru.

Wykazem należy objąć ewent. wakujące stanowiska tak w biurze Wydziału Powiatowego, jak i w magistratach miast niewydzielonych i gminach wiejskich.

Do stanowisk pisarzy gminnych normy wspomnianego okólnika mają zastosowanie tylko o tyle, o ile odnośne statuty etatów stanowisk nie zawierają wymagań wykształcenia powyżej czterech klas szkoły średniej, względnie ukończenia specjalnych kursów.

Pierwszy wykaz przedłożą Panowie do dnia 10-go marca b. r., przyczem przypominam, że wykaz winien być sporządzony w trzech egzemplarzach, w braku zaś wakujących posad istnieje obowiązek negatywnego sprawozdania.

Wojewoda: *Wł. Korsak.*

Wys. II.

Do wszystkich Panów Prezydentów
miast wydzielonych
województwa kieleckiego.

Okólnik Min. Spraw Wewn. Nr 9/28 podaję do wiadomości i ścisłego zastosowania się z tem, że wykazy ściśle według załączonego wzoru będą Panowie przedkładali Urzędowi Wojewódzkiemu w okresach kwartalnych, t. j. najpóźniej na dzień 1 marca, 1 czerwca, 1 września i 1 grudnia każdego roku.

Pierwszy wykaz przedłożą Panowie do dnia 10-go marca r. b., przyczem przypominam, że wykaz winien być sporządzony w trzech egzemplarzach, w braku zaś wakujących posad istnieje obowiązek negatywnego sprawozdania.

Wojewoda: *Wł. Korsak.*

Ministerstwo Spraw Wewn.
Nr OP. 194/4/B./28.

Warszawa, d. 18 I 1928 r.

OKÓLNIK Nr 9.

Do Panów Wojewodów, Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Pana Prezydenta m. st. Warszawy, Pana Komendanta Głównego Policji Państw., Pana Dyrektora Gł. Urzędu Statystycznego, Pana Naczelnika Urzędu dla Spraw Mniejszości w Katowicach i do Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie.

Według art. 99 ustawy z dnia 18 lipca 1924 roku o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojska polskiego (Dz. Ust. R. P. Nr 72, poz. 698) podoficerom zawodowym przeniesionym do rezerwy lub pospolitego ruszenia, o ile przesłużyli na stanowisku podoficerów zawodowych conajmniej lat 12, zapewnia Państwo pierwszeństwo w otrzymaniu odpowiadających ich kwalifikacjom stanowisk cywilno-państwowych, samorządowych lub w zakładach i instytucjach subwencjonowanych przez Państwo.

Zasada powyższa została szerzej rozwinięta w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 września 1926 r. (Dz. Ust. Nr 115, poz. 666), które określiło zarazem tryb postępowania, w jakim wakujące stanowiska mają być nadawane wysłużonym podoficerom zawodowym.

W wykonaniu powyższych przepisów zarządzam, po porozumieniu się z Panem Ministrem Spraw Wojsk., co następuje:

1) We wszystkich podległych mi władzach i urzędach państwowych wysłużeni podoficerowie zawodowi mają pierwszeństwo w uzyskaniu stanowisk kancelistów i rachmistrzów, zaliczonych do III kategorji służbowej i wykazanych w tabeli stanowisk, ustanowionej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1926 r. (Dz. Ust. Nr 64, poz 631).

Na obszarze województwa śląskiego, zgodnie z postanowieniem artykułu 33 ustawy konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny województwa śląskiego (Dz. Ust. R. P. Nr 73, poz. 497) w brzmieniu nadanem ustawą konstytucyjną z dnia 8 marca 1921 r. Dz. Ust. Nr 26, poz. 146), pierwszeństwo przy obsadzaniu wolnych stanowisk III kategorji przysługuje tym tylko kandydatom z pośród wysłużonych podoficerów zawodowych, którzy pochodzą ze Śląska.

2) Wszystkie gminy wiejskie i miejskie, powiatowe i wojewódzkie związki komunalne obowiązane są do udzielania wysłużonym podoficerom zawodowym pierwszeństwa w uzyskaniu w swoich urzędach, zakładach i przedsiębiorstwach stanowisk, odpowiadających stanowiskom III kategorji w państwowej służbie cywilnej, względnie stanowisk dostępnych dla pracowników z niższem wykształceniem.

Celem wykonania tego obowiązku należy, stosownie do postanowienia § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 października 1926 r. (Dz. Ust. Nr 115, poz. 666), przedstawiać Ministerstwu Spraw Wewnętrznych (Wydziałowi Osobowemu) w ostatnim miesiącu każdego ćwierćrocza, a najdalej do dnia 10-go tegoż miesiąca (marca, czerwca, września i grudnia) wykazy wakujących stanowisk, o których mowa punktach 1 i 2 niniejszego zarządzenia i które w następnem ćwierćroczu rezerwuje się dla wysłużonych podoficerów zawodowych.

Wykazy dotyczące stanowisk w służbie państwowej przesyłają Ministerstwu Spraw Wewnętrznych władze, powołane do mianowania, w dwóch egzemplarzach. Wy-

kazy te winny być sporządzone na formularzu „A“, którego wzór załącza się.

Wykazy obejmujące wakujące stanowiska samorządowe przesyłają władze komunalne, powołane do mianowania, w pierwszych dniach ostatniego miesiąca każdego ćwierćrocza właściwemu Wojewodzie w trzech egzemplarzach na formularzu według wzoru „B“. Urząd Wojewódzki sporządza na formularzu według wzoru „C“ sumaryczny spis wszystkich wykazanych na formularzach „B“ stanowisk samorządowych i przesyła go Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, dołączając po dwa egzemplarze wykazów wzoru „B“.

Wykazy według wzoru „B“, dotyczące wakujących stanowisk samorządowych w mieście Warszawie, przedstawia bezpośrednio Ministerstwu Spraw Wewnętrznych Prezydent miasta st. Warszawy.

Władze obowiązane do nadsyłania wykazów winny w razie braku wolnych stanowisk przedstawić w oznaczonych terminach sprawozdania negatywne. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pojedyncze egzemplarze otrzymanych wykazów przesyła stosownie do § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 X 1926 r. Ministerstwu Spraw Wojskowych.

3) Zgodnie z cytowanem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 X 1926 r. kandydatów na wykazane stanowiska kwalifikuje i przedstawia władzom uprawnionym do nadania tych stanowisk „Komisja kwalifikacyjna dla nadawania stanowisk cywilnych wysłużonym podoficerom zawodowym“, czynna przy Biurze personalnem Ministerstwa Spraw Wojskowych. Na ręce przewodniczącego tej Komisji winny być przez osoby interesowane przesyłane podania podoficerów o posady.

4) Kandydatami na posady cywilno-państwowe i samorządowe na podstawie art. 99 ustawy z dnia 18 VII 1924 r. (Dz. Ust. Nr 72, poz. 698) mogą być:

a) wysłużeni podoficerowie zawodowi, którzy uprzednio podczas udzielonego im urlopu z wojska w myśl art. 88 tej ustawy odbyli służbę przygotowawczą i złożyli z pomyślnym wynikiem egzamin praktyczny;

b) podoficerowie zawodowi, którzy służby przygotowawczej nie odbyli i zgłaszają się o posadę cywilną z prawem do płatnego urlopu z wojska na przeciąg czasu od 3 do 6 miesięcy w myśl cytowanego art. 88;

c) wysłużeni podoficerowie, z którymi stosunek wojskowej służby czynnej został rozwiązany i którym wobec tego prawo do płatnego urlopu dla odbycia praktyki już nie przysługuje.

Kandydatów wymienionych pod a) w razie zakwalifikowania ich przez Komisję kwalifikacyjną, należy przy przyjęciu do cywilnej służby państwowej mianować w XII względnie, o ile stan etatu na to pozwoli XI stopniu służbowym, zgodnie z art. 17 ustawy o państwowej służbie cywilnej, wymierzając im uposażenie odnośnej grupy w szczeblu „a“.

Zakwalifikowanych kandydatów z pośród podoficerów zawodowych, wymienionch pod b) i c), można w cywilnej służbie państwowej tylko dopuszczać do służby przygotowawczej, stosując do nich na ogólnych zasadach przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 V 1925 r. (Dz. Ust. Nr 60, poz. 424).

Na podstawie jednak art. 12 ustępu 3-go ustawy o państwowej służbie cywilnej upoważniam podległe mi władze, posiadające prawo mianowania do skracania czasu służby przygotowawczej do 6 miesięcy tym podoficerom zawodowym, którzy w czasie sześciomiesięcznej praktyki nabędą kwalifikacji, uzdalniających ich w zupełności do objęcia stanowisk III kategorji.

Co się tyczy posad w służbie samorządowej, to w wypadkach, gdy gmina wiejska lub miejska, albo powiaty względnie wojewódzki związek komunalny stosuje przepisy, analogiczne do obowiązujących w państwowej służbie cywilnej należy przy przyjęciu podoficera zawodowego do służby samorządowej kierować się analogicznie zasadami podanemi w ustępach drugim i trzecim niniejszego punktu. W przeciwnym razie stosować do kandydatów z pośród podoficerów zawodowych te same zasady, co i do innych kandydatów, przyjmowanych do służby przez dany związek komunalny, mając jednak na uwadze, że podoficer zawodowy, korzystający z urlopu w myśl art. 88 ustawy z dnia 18 VII 1924 r. pobiera uposażenie z wojska, a przeto w czasie trwania tego urlopu praca jego w gminie czy związku komunalnym nie może być płatna.

Warunki przyjęcia na każde wakujące stanowisko w służbie samorządowej mają być podane w wykazie wzoru B, o którym mowa w ustępie trzecim i czwartym punktu 3-go.

5) O zakwalifikowaniu kandydatów na poszczególne wakujące stanowiska w służbie państwowej i samorządowej, Komisja kwalifikacyjna zawiadamia bezpośrednio władze powołane do mianowania, przesyłając im równocześnie podania kandydatów. Władze te powinny w przeciągu 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia rozstrzygnąć o przyjęciu lub nieprzyjęciu kandydata.

W wypadku przyjęcia zawiadamiają one bezpośrednio kandydata i komisję kwalifikacyjną, przyczem w zawiadomieniu o przyjęciu należy wymienić rodzaj stanowiska, grupę i szczebel uposażenia oraz podać termin, w którym stanowisko musi być objęte.

W wypadku nieprzyjęcia władza zawiadamia o tem komisję kwalifikacyjną, zwracając podanie, przyczem komunikuje powody nieprzyjęcia.

6) Gdy na wakujące stanowisko III kategorji (wymienione w punkcie 1 względnie 2 niniejszego zarzą-

dzenia) niema narazie odpowiedniego kandydata z pośród podoficerów zawodowych, stanowisko to może władza powołana do mianowania obsadzić czasowo przez osobę cywilną w charakterze pracownika kontraktowego z jednomiesięcznym terminem wymówienia stosunku służbowego, przyczem o ileby w ciągu sześciu miesięcy od chwili zawakowania posady nie znalazł się odpowiedni kandydat z pośród podoficerów zawodowych, stanowisko może być stosownie do § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 października 1926 r. nadane na stałe osobie cywilnej, która obowiązki z tem stanowiskiem związane pełniła w charakterze pracownika kontraktowego.

7) Powyższe postanowienia mają analogiczne zastosowanie do kandydatów na stanowiska III kategorji z pośród posiadających dostateczne kwalifikacje inwalidów wojennych, którym pierwszeństwo przy obsadzaniu stanowisk w służbie cywilno-państwowej i samorządowej oraz posad w przedsiębiorstwach i zakładach państwowych lub samorządowych zastrzegła ustawa z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 32, poz. 195 art. 53 i 54).

8) Nadto Komisja kwalifikacyjna Ministerstwa Spraw Wojskowych jest uprawniona — w razie braku kandydatów na stanowiska III kategorji z pośród inwalidów wojennych lub wysłużonych podoficerów zawodowych — proponować władzom powołanym do mianowania posiadających odpowiednie kwalifikacje kandydatów z pośród b. wojskowych Armji Polskiej.

9) Równocześnie uchyla się postanowienia okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 kwietnia 1927 r. Nr 87/OP. 358/27 oraz uzupełnienia tegoż okólnika z dnia 26 sierpnia 1927 r. Nr OP. 982/27 i z dnia 9 września 1927 r. Nr OP. 885/27.

Minister: *Sławoj-Składkowski.*

Województwo ....

Wzór A.

(Służba państwowa).

L. Dz. ....

DO

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

(Wydział Osobowy).

Wykaz wakujących w urzędach państwowych stanowisk III kategorji,

zastrzeżonych dla kandydatów z pośród wysłużonych podoficerów zawodowych,

w czasie od 1 października do 31 grudnia 1927 r.

			Termin objęcia wakującego stanowiska	Termin, w którym wygasa prawo pierwszeństwa dla wojskowego
W poprzednim ćwierćroczu wykazano stanowisk		4		
Z tego obsadzono:				
1) wojskowymi, przedstawionymi przez Komisję kwalifikacyjną	2			
2) innymi kandydatami	1	3		
Pozostało do obsadzenia z poprzedniego ćwierćrocza . . .		1	1.X 1927 r.	1.III 1928 r.
Nowe wakujące stanowiska w najbliższem ćwierćroczu:				
nazwy urzędów i ilość stanowisk: Urząd Wojewódzki .	2		1.X 1927 r. 1.XII 1927 r.	1.IV 1928 r. 1.VI 1928 r.
Starostwo Y . .	1		1.XI 1927 r.	1.V 1928 r.
Starostwo Z . .	1	4	1.XII 1927 r.	1.VI 1928 r.
....				
....				
Razem stanowisk do obsadzenia . .		5		

UWAGI:

.... dnia 10 września 1927 r.

Władza powołana do mianowania:

(podpis)

Wzór B.

(Służba samorządowa).

....

L. Dz. ....

DO

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO

w ....

(Wydział Samorządowy).

Wykaz wakujących stanowisk III kategorji,

zastrzeżonych dla kandydatów z pośród wysłużonych podoficerów zawodowych,

w czasie od 1 października do 31 grudnia 1927 r.

			Termin objęcia wakującego stanowiska	Termin, w którym wygasa prawo pierwszeństwa dla wojskowego
W poprzednim ćwierćroczu wykazano stanowisk		4		
Z tego obsadzono:				
1) wojskowymi, przedstawionymi przez Komisję kwalifikacyjną	2			
2) innymi kandydatami	1	3		
Pozostało do obsadzenia z poprzedniego ćwierćrocza . . .		1	1.X 1927 r.	1.II 1928 r.
Nowe wakujące stanowiska w najbliższem ćwierćroczu:				
Wyszczególnienie wakujących stanowisk III kategorji:			1.X 1927 r.	1.IV 1928 r.
....			1.XI 1927 r.	1.V 1928 r.
....		3	1.XII 1927 r.	1.VI 1928 r.
Razem stanowisk do obsadzenia . .		4		

Warunki przyjęcia kandydatów i inne uwagi:

...., dnia 1 września 1927 r.

Władza powołana do mianowania:

(podpis)

Województwo ....

L. Dz. ....

Wzór C.

(Służba samorządowa).

DO

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

(Wydział osobowy).

Wykaz wakujących w urzędach samorządowych stanowisk III kategorji,
zastrzeżonych dla kandydatów z pośród wysłużonych podoficerów zawodowych,
w czasie od 1 października do 31 grudnia 1927 r.

			UWAGI
W poprzednim ćwierćroczu wykazano stanowisk		12	
Z tego obsadzono:			Liczby obok podane stanowią sumy odpowiednich liczb z wykazów według wzoru „B“.
1) wojskowymi, przedstawionymi przez Komisję kwalifikacyjną . .	7		
2) innymi kandydatami	2	9	
Pozostało do obsadzenia z poprzedniego ćwierćrocza		3	
Nowe wakujące stanowiska w najbliższem ćwierćroczu wykazały następujące gminy wiejskie i miejskie oraz związki komunalne:			
1)		1	
2)		3	
3)		1	
4)		1	
5)		1	
6)		1	
7)		1	
8)		2	
....			
....			
Razem do obsadzenia stanowisk samorząd. III kategorji na obszarze województwa		14	

Szczegółowe wykazy wzoru „B“ (w dwóch egzemplarzach) załącza się.

Razem załączników 16.

.................., dnia 10 września 1927 r.

Wojewoda: (podpis)

Wojewoda Kielecki.
L. ZP. 15/161.

Kielce, dnia 7 marca 1928 r.

Przedmiot: *Urządzanie gnojowisk i miejsc ustępowych.*

OKÓLNIK Nr 27.

Do wszystkich Panów Starostów i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych województwa kieleckiego.

Ze względu na stan sanitarny w kraju i na potrzeby rolnictwa, na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. Ust. Nr 23, poz. 202) polecam zamieszczoną poniżej instrukcję w sprawie urządzania gnojowisk i ustępów w gospodarstwach wiejskich w celu racjonalnego przechowywania nawozu zwierzęcego i odchodów ludzkich odpowiednio spopularyzować wśród ludności rolnej za pośrednictwem instruktorów rolnych.

Ci ostatni przy zwiedzaniu gospodarstw i podczas pogadanek rolniczych na zebraniach winni zainteresować w tym kierunku rolników, zwracając ich uwagę na korzyści, jakie osiągnąć mogą z gospodarstwa przez umiejętne wykonywanie przepisów według dołączonych do nich wskazówek.

Wskazanem jest wstawienie do budżetu związków komunalnych na 1928/29 r. odpowiednich sum na urządzenie przynajmniej po jednem wzorowem gnojowisku i wzorowym ustępie na terenie każdej gminy, a szczególniej przy urzędach gminnych, szkołach, powszechnych i rolniczych i t. p.

Dołączoną do niniejszego instrukcję należy rozesłać wszystkim urzędom gminnym, posterunkom policji, możliwie szkołom itp.

Wojewoda: w z. *Dr. Kroebl.*

URZĄD WOJEWÓDZKI
w KIELCACH.

Do okólnika Nr 27
z dnia 7/3 1928 r. L. ZP. 15/161.

INSTRUKCJA
w sprawie urządzania gnojowisk i ustępów w gospodarstwach wiejskich

Przepisy prawne.

Wyciąg

z Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16-go lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. Ust. Nr 23, poz. 202).

Tytuł II.

Przepisy dla gmin wiejskich.

Rozdział 10.

Ustępy, gnojowniki i odprowadzanie nieczystości.

Art. 313. — Na każdej działce, na której znajdują się budynki, przeznaczone na pobyt ludzi, powinien być urządzony ustęp.

Art. 314. — Doły ustępowe powinny być urządzone nazewnątrz budynków, przeznaczonych na pobyt ludzi i stale nakryte.

Art. 315. — Doły ustępowe i gnojowniki powinny być urządzone conajmniej w odległości:

a) od studzien — 10 metrów,

b) od granic sąsiadów — 2 metry,

c) od dróg publicznych — 3 i 1/2 metra.

Spód i ściany tych dołów i gnojowników powinny być wykonane nieprzepuszczalnie dla cieczy i izolowane od ścian budynków, przeznaczonych na pobyt ludzi.

Art. 316. — Zabrania się urządzania odpływów lub ścieków płynów cuchnących bądź szkodliwych, tudzież wszelkich nieczystości na ulice i drogi, albo do rowów ulicznych lub drogowych.

WSKAZÓWKI.

W celu wykonania powyższych przepisów zgodnie z wymaganiami sanitarnemi i dla zapobieżenia stratom materjalnym, wynikającym z nieumiejętnego przechowywania nawozu zwierzęcego i odchodów ludzkich, należy kierować się następującemi wskazówkami:

Wiadomem jest każdemu rolnikowi, jak ogromne znaczenie dla gospodarstwa rolnego ma nawóz zwierzęcy. A jednak powszechnie u nas stosowany na wsi sposób przechowywania nawozu do czasu wywiezienia na pole, a mianowicie, gromadzenie go na kupę w podwórzu, gdzie i jak się trafi, prowadzi do bezużytecznej, a często szkodliwej dla zdrowia, straty najcenniejszego składnika nawozu, mianowicie części płynnych t. zw. gnojówki.

Gnojówka ta zwykle albo wsiąka w grunt i stąd trafiając do pobliskich studzien zatruwa w nich wodę, albo bywa unoszona z gnojowni z wodą opadową (deszczową), albo swobodnie odpływa i rozlewając się po podwórzu cuchnie, a zarazem, jak zresztą i sama gnojownia, służy za żerowisko dla wszelkiego rodzaju owadów i much, które roznoszą szkodliwe zarazki, co może wywołać u ludzi różnego rodzaju choroby.

Do tych samych mniejwięcej strat gospodarczych i niebezpieczeństwa dla zdrowia, prowadzi załatwianie swych potrzeb naturalnych, gdzie się trafi, najczęściej „za stodołą". Wyliczono, że roczne odchody ludzie rodziny z 6—8 osób unawozić mogą morgę pola.

Mocz ludzki, też bardzo cenny dla gospodarstwa i kał. nie zbierane, marnują się bezużytecznie, a o ile pochodzą od człowieka chorego — są rozsadnikiem zarazy dla innych ludzi, do których zarazki przenoszą owady. Dlatego też w celu uniknięcia strat materjalnych, powodowanych marnowaniem najcenniejszych składników nawozu i odchodów ludzkich, oraz zabezpieczenia się od różnego rodzaju chorób zaraźliwych, a także dla utrzymania czystości i porządku w obejściach gospodarskich,

należy przechowywać nawóz zwierzęcy i urządzać ustępy (wychodki) w następujący sposób:

I. nawóz z pod inwentarza winien być albo utrzymany stale pod inwentarzem w stajniach i chlewach, o ile rozmiary i konstrukcja budynków na to pozwalają, albo też przechowywany w specjalnie na ten cel przygotowanych gnojowiskach.

Przy przechowywaniu obornika w budynkach, te ostatnie winny być skonstruowane w ten sposób, aby gnojówka nie wyciekała nazewnątrz pod przyciesiami i nie rozlewała się po podwórzu, a natomiast zapomocą specjalnie przeprowadzonego na dnie budynku i odpowiednio uszczelnionego rowka — ściekała do urządzonego na ten cel poza budynkiem zbiornika — studzienki.

Dno studzienki winno być niższe od dna budynku, przypuszczalnie o 1 metr i ubite gliną lub wycementowane, przyczem wierzch winien być szczelnie zakryty. Zbiornik można zrobić z kręgów betonowych, używanych do budowy studzien, albo też z beczki mocnej i szczelnej.

Zbierającą się gnojówką wskazanem jest polać nawóz tuż przed wywiezieniem go w pole lub rozlać ją bezpośrednio po polu. Nawóz koński i świński, w celu lepszego przechowania go i zapobieżenia szybkiemu rozkładowi, pożytecznem jest jaknajczęściej wyrzucać do obory i tam równomiernie rozrzucać po nawozie bydlęcym.

W razie niemożności, z tych czy innych względów, utrzymywania obornika w budynkach, należy obowiązkowo urządzić racjonalne gnojowisko. Pod gnojowisko wybiera się miejsce suche, w pobliżu budynku inwentarskiego, od północnej strony i jeżeli można, ocienione drzewami, w odległości conajmniej 10 mtr. od domów mieszkalnych i studni. 3 i 1/2 od drogi publicznej i 2 mtr. od granicy sąsiedzkiej.

Rozmiar gnojowiska określa się w stosunku do ilości inwentarza, licząc po 4 mtr. kw. na każdą dużą sztukę. Najlepsza forma — wydłużony czworobok, w kątach zaokrąglony. Miejsce obrane na gnojowisko, pogłębia się na 1 mtr. tak, żeby przekrój dna był nieco mniejszy od przekroju górnego. Dno i boki wykładać należy warstwą ubitej, tłustej gliny 15 centymetrowej grubości, a jeszcze lepiej na tej glinie ułożyć cegłę lub kamienie. Ponad powierzchnią ziemi boki gnojowiska wyciągnąć do wysokości 50 cm. Dno gnojowiska powinno być z obu stron lekko pochylone ku środkowi, przez który przebiega rowek, odprowadzający zbierający się płyn do studzienki, umieszczonej tuż przy gnojowisku i urządzonej, jak to wskazane przy przechowywaniu nawozu w budynkach.

Na tak urządzone gnojowisko należy wywozić nawóz z budynków inwentarskich, natychmiast go rozrzucając. Obornik na gnojowisku winien być dobrze udeptany. W tym celu pożądanem jest wypędzanie na gnojowisko na parę godzin bydła lub koni, najlepiej młodzieży. Gnojowisko winno być ogrodzone.

Zbierającym się w studzience płynem należy w miarę potrzeby polewać nawóz na gnojowisku, utrzymując go w stanie miernej wilgotności; nawóz nie powinien być ani za suchy, bo się przepala, ani za mokry, bo przy nadmiarze wigoci organiczne części torfieją.

II. W każdej zagrodzie obowiązkowo winno być urządzone stałe miejsce ustępowe dla odchodów ludzkich. Miejscem najodpowiedniejszem na ustęp będzie miejsce obok gnojowiska poza stajnią i chlewami, w odległości od domów mieszkalnych, studni, dróg i granic sąsiedzkich, wskazanej dla gnojowisk. Ustęp winien składać się z 2-ch zasadniczych części:

a) z budynku, czy to murowanego, czy drewnianego, czy ze ścianami oplecionemi chrustem — i

b) z drewnianego, zbitego z desek na zakładkę i wybitego wewnątrz blachą lub wysmołowcowanego wózka na 2-ch kółkach z dwoma dyszelkami lub na płozach z hakiem do wyciągania. Zbierające się w wózku odchody obowiązkowo powinno się co pewien czas przysypywać torfem lub suchą ziemią, śmieciami lub liśćmi suchemi.

Traktowane w sposób powyższy odchody ludzkie, wytwarzając większą ilość nawozu, nie wywołują obrzydzenia przy manipulacji z niemi, nie wydając prawie żadnego odoru. Po napełnieniu wózka do 3/4 objętości, zawartość jego należy wywieźć na gnojowisko i starannie rozrzucić, przykrywając ją nawozem stajennym; w razie braku gnojowiska, zawartość wózka winna być wywieziona na pole, do ogrodu pod drzewka lub na kompost pod warzywa, w zależności od miejscowych warunków gospodarczych.

Dno pod wózek w ustępie pożądanem jest wyłożyć cegłą lub kamieniami z niewielkim spadkiem w stronę pola dla łatwiejszego wyciągnięcia napełnionego wózka.

Wojewoda Kielecki.
L. Sm. 1177/2.

Kielce, dnia 13 marca 1928 r.

OKÓLNIK Nr 30.

Panom Przewodniczącym Wydz. Powiatowych i Panom Prezydentom miast wydzielonych województwa kieleckiego.

Niżej zamieszczony okólnik Ministerwa Spraw Wewn. Nr 31 podaję do wiadomości i zastosowania, przyczem nadmieniam, że powołany w nim okólnik Nr 43 został podany do wiadomości Panów reskryptem z dnia 3 marca 1927 r. Sm. 1468 (okólnik Urzędu Wojewódzkiego Nr 37), okólnik zaś Nr 73 dopuszcza w wyjątkowych wypadkach obciążenia gruntów opłatami drogowemi do wysokości 100% zasadniczego państwowego podatku gruntowego.

Za Wojewodę: *Dr. Serafin.*

Ministerstwo Spraw Wewn.
Nr SF. 681/2/28.

Przedmiot: *Zasady poboru specjalnych opłat drogowych w r. budż. 1928/29.*

OKÓLNIK Nr 31.

Do wszystkich Panów Wojewodów (z wyjątkiem P. Wojewody śląskiego).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oznajmia, iż specjalne opłaty drogowe mogą być pobierane przez związki komunalne również w roku budżetowym 1928/29 i w latach następnych (aż do odwołania) w wysokości i według zasad, wskazanych w okólniku z dnia 19 II 1927 roku Nr 43 (SF. 842/27), częściowo zmienionym okólnikiem z dnia 8 IV 1927 r. Nr 73 (SF. 1953/27).

O powyższem zechcą Panowie Wojewodowie powiadomić interesowane związki komunalne.

Dyrektor Departamentu: *Weissbrod.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OBWIESZCZENIA.

Starosta Zawierciański Zawiercie, dn. 11 IV 1928 r.
L. 13155/27.

Przedmiot: *S-ka Akc. „Steinhagen, Wehr i S-ka" w Myszkowie — uprawnienie wodne.*

W myśl art. 195 Ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 102, poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że **w dniu 24 maja 1928 r.** odbędzie się pod przewodnictwem delegata Starostwa Zawierciańskiego wodno-prawne dochodzenie w sprawie prośby firmy „S-ka Akcyjna Steinhagen, Wehr i S-ka" fabryka papieru, mającej siedzibę w Myszkowie, gmina Myszków o uznanie:

1) prawa piętrzenia wody rzeki Warty do rzędnej 6·20 m. za pomocą jaru, znajdującego się przy drodze Zarki—Siewierz o wolnej szerokości przypływu 11·66 m. i o progu, założonym na rzędnej 5·45 m.,

2) prawa poboru całej wody rzeki Warty, z wyjątkiem tej ilości, do jakiej ma prawo fabryka Towarzystwa Akcyjnego Bawełnianej Manufaktury „August Schmelzer" w Myszkowie.

3) prawa wpuszczania do rzeki Warty 250 l S wody z fabrykacji papieru, pochodzącej i 350 l S wody z kondesacji t. j. razem 600 l S.

Komisja zbierze się w powyższym dniu o godzinie 10-ej rano w lokalu Kasyna Urzędniczego z firmy „Steinhagen, Wer i S-ka" w Myszkowie (sala teatralna).

Projekt techniczny i opis zamierzonego przedsiębiorstwa są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w godzinach urzędowych do dnia 19-go maja 1928 roku włącznie.

Wszelkie zarzuty, jak również żądania w przedmiocie utrzymywania urządzeń i wypłaty odszkodowania można wnosić w ciągu powyższego terminu do Starostwa w Zawierciu, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia na miejscu na ręce przewodniczącego Komisji.

Osoby interesowane, które we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą w tej sprawie żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem, lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: *Cz. Kowalski.*

Starosta Zawierciański. Zawiercie, dn. 12.IV 1928 r.
L. 2907/28.

Przedmiot: *Bracia Bauerertz — uprawnienie wodne.*

W myśl art. 195 Ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 102, poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że **dnia 25 maja 1928 roku** odbędzie się pod przewodnictwem delegata Starostwa Zawierciańskiego wodno-prawne dochodzenie w sprawie prośby firmy Towarzystwa Akcyjnego Mijaczowskich Odlewni Stali i Zakładów Mechanicznych „Bracia Bauerertz" w Mijaczowie, gminy Myszków, o uznanie prawa wodnego, polegającego na użytkowaniu wody rzeki Warty i stawu we wsi Mijaczów, gm. Myszków, pow. zawierciańskiego, przez:

a) piętrzenie wody w ciągu całego roku i doprowadzenie jej do urządzeń zakładów przemysłowych w celu utrzymania ich w ruchu,

b) doprowadzenie wody na łąki nadbrzeżne w celu nawadniania,

c) odprowadzanie zużytej wody z zakładów przemysłowych do rzeki Warty,

d) uprawianie rybołówstwa.

Komisja zbierze się w powyższym dniu o godzinie 10-ej rano w lokalu kasyna urzędniczego firmy Spółka

Akcyjna „Steinhagen, Wehr i S-ka“ w Myszkowie (sala teatralna).

Projekt techniczny i odnośny opis techniczny są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Zawierciu do dnia 19-go maja 1928 roku włącznie w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty, jak również żądania w przedmiocie utrzymywania urządzeń i wypłaty odszkodowania można wnosić w ciągu powyższego terminu do Starostwa w Zawierciu, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia na miejscu do przewodniczącego Komisji.

Osoby interesowane, które we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą w tej sprawie żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: *Cz. Kowalski.*

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27 r., poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 21 września 1927 r. Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. Ziemsk. (Dz. Ust. Nr 90/23 r., poz. 706) oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39/26 r., poz. 244) postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Wilczyce,** gminy Wilczyce, powiatu sandomierskiego, w sprawie scalenia gruntów tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 438,08 ha, obejmujących 289,54 ha gruntów ukazowych wsi Wilczyce, 145,38 ha gruntów zaserwitutowych tejże wsi, 0,16 ha gruntów hipotecznych nabytych z maj. Wilczyce oraz celem sprostowania granic około 3 ha gruntów hipotecznych z maj. Wilczyce.

Orzeczenie to zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 24 lutego 1928 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Urzędu z dnia 17 lutego 1928 r., na zasadzie p. c art. 10 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz Ust. Nr 92/27, poz. 833) postanowiono:

Obszar scaleniowy wsi **Gulin**, gminy Zakrzów, powiatu radomskiego, ustalić na 378,41 ha, obejmujących 187,99 ha gruntów tabelowych wsi Gulin, 48,20 ha gruntów kol. Brzezinki z dóbr Gulin, 12,32 ha gruntów kol. Klise z dóbr Gulin, 19,04 ha części gruntów hipotecznych kol. Gulin, 109,50 ha gruntów kol. Taczów B i 1,36 ha gruntów tabelowych wsi Taczów.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 27 marca 1928 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27 r., poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o org. Urz. i Kom. Ziemsk. (Dz. Ust. Nr 90/23 r., poz. 706) oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39/26 r., poz. 244) postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Kiełbów,** gm. Błotnica, powiatu radomskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 268,2080 ha, obejmujących 234,62 ha gruntów tabelowych wsi Kiełbów i 33,5880 ha grnntów hipotecznych z dóbr Kiełbów, nabytych przez mieszkańców wsi Kiełbów.

Orzeczenie to zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 23-go stycznia 1923 roku.

Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Kielcach zatwierdziła niżej podane taryfy cen za przewóz osób i bagażu, tudzież rozkład jazdy samochodowej następującym osobom:

Marjanowi Tułeckiemu z Kielc, ul. Sienkiewicza Nr 62 — jednym autobusem na linji: Kielce stacja kolejowa—Chmielnik—Busk zdrój (53 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 16
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Kielc o godzinie 8 i 15·30 do Buska,
„ z Buska „ 11 i 18·30 „ Kielc.

Aleksandrowi Sotowskiemu i Szamaji Grünbergowi z Iłży, ul. Błazińska 85 odpowiednia ul. Nowa Nr 7 — dwoma autobusami na linji: Iłża — Radom (31 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . „ 0,3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Iłży o godzinie 8 i 9 do Radomia,
„ z Radomia o godz. 16 i 17 do Iłży.

Janowi Szymańskiemu w Wójczy — jednym autobusem na linji: Kielce stacja kolej. — Chmielnik — Busk zdrój (53 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 16
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·1

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Kielc o godzinie 8, 15·40 do Buska,
„ z Buska „ 11·20, 19 „ Kielc.

Pawłowi Molasie i Franciszkowi Jankowskiemu — jednym autobusem na linjach:
Radoszyce—Końskie (21 km.),
Radoszyce—Końskie—Przedbórz (63 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·2

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Radoszyc o godz. 3·30, 9·30, 16·10 do Końskich,
„ z Końskich „ 7·30, 13·30, 19·30 do Radoszyc.

Raz w tygodniu w dzień wtorkowy do Przedborza i z powrotem:

odjazd z Radoszyc o godz. 8 do Przedborza,
„ z Przedborza „ 18 „ Radoszyc.

Gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe.

Podaje się do wiadomości, że na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 roku o organizacji i ustalaniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr 118, poz. 1069 z 1924 r.) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 marca 1925 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr 35, poz. 239 z 1925 r), została zorganizowana gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z prawem zaciągania zobowiązań do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy w Cisowie, pow. kieleckiego, z kapitałem zakładowym 2000 zł.

„Echo Powszechnej Wystawy Krajowej“. Ostatnio ukazał się Nr 4 “Echa Powszechnej Wystawy Krajowej“, oficjalnego organu Wystawy Krajowej 1929 r.

Zeszyt ten zawiera następujące artykuły: Jak się przygotowuje Poznań do Wystawy w r. 1929? O stosunek Rządu do PWK., Obecny stan prac budowlanych PWK., Emigracja na PWK., Zasada branżowości w Wystawie przemysłu, Sztuka na PWK., Ogrodnictwo na PWK., Ochrona przeciwpożarowa na PWK., Przez Wystawy do ożywienia ruchu, O udział w PWK. handlu i rzemiosła, Poczta i telegraf na Wystawie Światowej w Filadelfji 1926 r., Americana, Przemysł drzewny na PWK. Kronika Wystawy.

Zeszyt zaopatrzony jest w liczne ilustracje i fotografje.

Loterja fantowa Związka Obrony Kresów Zachodnich. Związek Obrony Kresów Zachodnich komunikuje, że na mocy zezwolenia Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej z dnia 23-go marca b. r. L. dz. 3123/28 ciągnienie loterji fantowej zostało odłożone z dnia 1 kwietnia na dzień 31 maja 1928 r. Termin powyższy jest nieodwołalny. Tabela wygranych podana zostanie do wiadomości publicznej w 14 dni po ciągnieniu, t. j. najpóźniej 14 czerwca b. r.

OGŁOSZENIA.

Józef Sobera, wywiadowca wydziału śledczego w Sosnowcu, zgubił znaczek służby śledczej Nr 22 dnia 15 listopada 1926 r. (3—2)

Polak Władysław z Będzina-Koszelew-6 zgubił znaczek służby śledczej Nr 19, wydany przez Wojewódzką Komendę Policji Państwowej w Kielcach. (3—2)

Józef Bąk (rocznik 1898) ze Skorzeszyc, gm. Górno, pow. kieleckiego, zgubił tymczasowe zaświadczenie demobilizacji wydane przez P. K. U. w Kielcach. (3—1)

Zgubiono kartę zwolnienia z wojska, wydaną przez P. K. U. w Radomiu na nazwisko *Władysława Porczaka* (rocznik 1903), którą unieważnia się. (3—1)

Skradziono tymczasowy dowód osobisty, wydany przez Dyrekcję Policji we Lwowie w roku 1922 na imię *Mieczysława Franty*, kartę na broń wydaną przez Starostwo w Nowym Sączu w roku 1926 na okres 3-letni z tem samem nazwiskiem, oraz korespondencję prywatną.

Odbito w drukarni „Jedność“ w Kielcach 1928 r. — 9521.